

© Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Teodor Papuc în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.

© The present text and the authorisation to republish it were granted by Teodor Papuc for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées par Teodor Papuc à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

***Sudita Keita v. Ungaria* - [42321/15](#)**

Hotărârea din 12.5.2020 [Secția a IV-a]

Articolul 8

Obligații pozitive

Articolul 8-1

Respectarea vieții private

Dificultăți prelungite pentru un apatrid de a-și pune în ordine statutul juridic: *încălcare*

În fapt – Reclamantul, apatrid de origine somaleză și nigeriană, a ajuns în Ungaria în 2002. Încercările sale de a-și pune în ordine statutul nu au avut succes. În 2015, Curtea Constituțională a declarat neconstituțională prevederea legală referitoare la admiterea și dreptul de rezidență al cetățenilor din state terțe („Legea RRTN”), care impunea „șederea legală în țară” ca o condiție prealabilă pentru acordarea statutului de apatrid, reținând că aceasta contravenea obligațiilor de drept internațional public ratificate de Ungaria.

Reclamantului i s-a acordat, într-un final, statutul de apatrid, în octombrie 2017. Acesta s-a plâns de dificultățile prelungite pe care le-a întâmpinat atunci când și-a reglementat situația juridică, cu presupuse repercusiuni adverse în privința accesului său la sistemul de sănătate și muncă și în privința dreptului său de a se căsători.

În drept – Articolul 8: Chestiunea principală era dacă autoritățile maghiare au asigurat o procedură efectivă și accesibilă sau o combinație de proceduri care să-i permită reclamantului să-și rezolve problemele șederii de mai departe și ale statutului său în Ungaria, cu respectarea adecvată a intereselor legate de viața sa privată.

Nu a existat niciun dubiu că reclamantul se bucura de viață privată în Ungaria, iar Curtea a acceptat că incertitudinea statutului său juridic, care a durat aproape cincisprezece ani, a avut repercusiuni adverse în privința acestei vieți private. Reclamantul a trăit în Ungaria fără să aibă un statut juridic, în timp ce era privat de drepturile de bază la sănătate și la muncă. Ambasada nigeriană din Budapesta a refuzat să-i recunoască cetățenia nigeriană în 2006, contribuind la apatridia *de facto* a reclamantului, din acel moment. Autoritățile naționale nu l-au informat atunci pe reclamant despre posibilitatea solicitării statutului de apatrid.

Până la pronunțarea deciziei Curții Constituționale prin care a fost declarată neconstituțională cerința „șederii legale” din Legea RRTN, a fost practic imposibil ca reclamantului să i se recunoască statutul de apatrid, de vreme ce acesta nu îndeplinea condiția. Așadar, în realitate, contrar principiilor care decurg din [Convenția ONU din 1954 cu privire la statutul apatrizilor](#), reclamantului, un apatrid, i s-a cerut să îndeplinească condiții pe care, în virtutea statutului său, nu putea să le îndeplinească. Ca urmare a pronunțării deciziei Curții Constituționale, tribunalelor naționale le-a luat mai mult de doi ani să ajungă la o hotărâre definitivă în cazul său, acordându-i, într-un final, statutul de apatrid.

În circumstanțele particulare ale cazului, statul reclamat nu și-a respectat obligațiile pozitive de a asigura o procedură efectivă și accesibilă sau o combinație de proceduri care să-i permită reclamantului să-și rezolve chestiunea statutului său în Ungaria, cu respectarea adecvată a intereselor legate de viața sa privată.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

Articolul 41: 8,000 EUR în privința prejudiciului moral; capătul de cerere privind prejudiciul material suferit – respins.

(Vezi *Hoti v. Croația*, [63311/14](#), [Nota informativă 217](#), 26 aprilie 2018 și compară cu *Abuhmaid v. Ucraina*, [31183/13](#), [Nota informativă 203](#), 12 ianuarie 2017)